

РЕШЕНИЕ

№ 27987

гр. София, 11.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2714** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на К. Н. Д., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.2, чрез адв. Б. Т. - САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000910 от 25.02.2026 г., с която е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. "з", подб. „гг“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като се излагат доводи за противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излага съображения, че оспорената заповед не е съобразена с целта на закона. В тази връзка моли съда да се съобрази с представените по делото доказателства и по - конкретно справка от публичния регистър на "Гаранционен фонд", е видно, че за л.а. с рег. [рег.номер на МПС] има издадена валидна ГО, като същата е със срок на договора от 16:00 ч. на 24.02.2026 г. до 23:59 ч. на 23.02.2027 г. Възражава, че към датата на налагане на ПАМ - 25.02.2026 г. процесният автомобил е разполагал с валидно сключена гражданска отговорност. Моли се съдът да отмени оспорената Заповед № 26-4332-000910 от 25.02.2026 г.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоп одателят не се явява, представлява се от адв. Б. Т., като поддържа жалбата си и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски, представя

списък.

Ответникът – П. Х. П., полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, не се явява и не се представява по делото.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със Заповед № 26-4332-000910 от 25.02.2026 г., издадена от П. Х. П., на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, е наложена на К. Н. Д. принудителна административна мярка по чл.171, т.1,б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. От мотивите на заповедта е видно, че мярката се налага заради това, че на 24.02.2026 г., около 11:02 ч., в [населено място], [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява собственият си л.а. марка/модел "Х. ФР В", с ДК [рег.номер на МПС] и срещу № 9 при извършена проверка се установи, че водачът управлява МПС със служебно прекратена регистрация от 03.02.2026 г., поради не сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

ЗППАМ е издадена във връзка с АУАН серия ГА, № 5120861 от 24.02.2026 г., за извършено нарушение на чл.140, ал.1, предл.1 от ЗДвП – за това, че К. Н. Д. управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

На 24.02.2026г. за лек автомобил "Х. ФР В", с ДК [рег.номер на МПС] е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с валидност до 23.02.2027г. включително и на същата дата в 14,12 часа регистрацията на автомобила е служебно възстановена.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат на оспорения акт и притежава личен и пряк правен интерес да иска отмяната му.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предвид представената по делото Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора на СДВР, издадена във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, също приложена с административната преписка, съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, като са посочени фактическите и правни основания за прилагане на мярката.

Видно чл.171, т.1, б. „з“, подб.„гг“ от ЗДвП, принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. В случая мярката е наложена за

констатирано нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП – управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

Съгласно изложените в издадената на 25.02.2026 г. заповед мотиви и посоченото в нея правно основание, същата е издадена за това, че на 24.02.2026г. жалбоподателят е управлявал МПС, което е с прекратена регистрация. Това обстоятелство – че автомобилът е бил със служебно прекратена към времето на проверката регистрация не е спорно по делото и се установява от АУАН и от приложената справка за регистрациите на автомобила. Видно от същата справка, както и от представената по делото полица, на датата на нарушението /24.02.2026г./ е била сключена от жалбоподателя застраховка „Гражданска отговорност“ с валидност от 24.02.2026г. до 23.02.2027г. Въз основа на нея още същият ден е била служебно възстановена регистрацията на автомобила съгласно чл.143,ал.10 от ЗДвП, а процесната заповед е издадена на 25.02.2026 г.

Посочената разпоредба предвижда, че служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Тоест, към датата на издаване на оспорената заповед автомобилът вече е бил надлежно регистриран. Това обстоятелство обуславя противоречието на ЗППАМ с разпоредбата на чл.22 от ЗАНН, според която принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях.

При наличието на сключена застраховка и възстановена регистрация на автомобила издаването на заповедта не би могло да бъде легитимно обосновано с посочените в чл.22 от ЗАНН цели, доколкото вече е било обезпечено движението по пътищата на процесното МПС с валидна застраховка „Гражданска отговорност“. С оглед на това заповедта се явява материално незаконосъобразна и несъответна на целта на закона.

При това положение не е необходимо обсъждане на другите наведени в жалбата доводи.

В обобщение на изложеното, оспорената заповед се явява незаконосъобразна на основание чл.146, т.4 и т.5 АПК и като такава следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък в размер на 1010, 22 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. Н. Д., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.2, чрез адв. Б. Т. - САК Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000910 от 25.02.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б., „з“, подб., „гг“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати К. Н. Д., с ЕГН: [ЕГН] разноски по делото в размер на 1010,22 евро.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: